

หลวงน้ำทา

หัวเมืองใหญ่สุดทางเหนือของลาว

ผมว่าผมใส่ไว้ครบหมดแล้วนะ..หลวงน้ำทา

รวมทั้งเมืองการพนันบ่อเต็น ที่ร้างผู้คนนั้นด้วย

อะไรซ่อนอยู่ในเมืองน้ำทา และตรงไหน .

การเดินทาง.....	7
แวะเมืองผ่านบ่อแก้ว.....	13
ลงรถพร้อมคนคนต่างชาติ.....	31
อาหารเช้าแรก.....	37
สี่สันตลาดกลางคืน.....	62
เขื่อนพักหลายราคา.....	79
พระธาตุหลวงน้ำทา.....	86
เมืองกาสิโนลาว (บ่อเต็น).....	98
เล่าด้วยภาพ บอกด้วยรูป.....	127

ประมาณชั่วโมงนิดๆคุณก็ได้มายืนที่สามแยกชายแดน ก่อนเข้าตัวเมืองเชียงใหม่เล็กน้อย เมื่อลงรถบัสดังนั้นก็จะมีนักท่องเที่ยวหลายคน และบางทีก็หลายสัญชาติพร้อมจะลงที่สามแยกนี้เช่นเดียวกับคุณ

สามแยกชายแดน เชียงของ

อยู่ก่อนเข้าตัวเมืองเล็กน้อย

มีรถตุ๊กๆวิ่งไปส่งถึงหน้าด่าน

ความสดใ้ ที่เกิดจากความบังเอิญทุกเช้า

มา..เดี๋ยวผมผ่าออกให้คุณเครื่องใน จะมองเห็นชัดเจน
 เวลาเห็นวางขายข้างทางตามหัวเมืองฝั่งโขงจะได้รู้วิธีกิน ความ
 แข็งขนาดเท่าๆกับผลฝรั่งต้องออกแรงกดมีดพอสมควร **คุณจะ
 มองเห็นกลีบที่เป็นชั้นๆอันนั้นละครับที่เลาะออกมากินได้ที่ละ
 ชั้น** เอาสวนโคนจิ้มกินกับกะปิ คุณแฮ้ย...สัมปากดัก

เป็นไงครับ รู้จักกันดีแล้ว **ตรงเนื้อขาวๆหนาๆนั้นละ
 ที่กินกัน** สาวๆฝั่งโขงรู้จักอย่างดี เห็นก็ร้องอ้ออยากเลาะจิ้มกิน
 กับกะปิทันที ลูกขนาดนี้ผมซื้อมาดกราคาลูกละ 1,000 ก็แพง
 เห็นเม็ดใสๆไหม นั่นละยางหมากซ่าน...ระวังด้วยเดี๋ยวเจอ

แหล่งอาหารมือเย็นที่เป็นสีสัน

ถ้าคุณเข้าไปดูข้อมูลในโซเชียลมีเดีย ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเมืองหลวงน้ำหนาว นอกจากตลาดเช้าที่คนไทยต้องการไปแล้ว ก็ยังมีอีกแหล่งที่ใครมาถึงเมืองนี้เป็นต้องได้เดินเข้าไปหาของกินได้เอง ด้วยเพราะรูปแบบสีสัน กลิ่นแป้งๆต่างๆที่พุ่งออกมาเบาๆ จนเรียกน้ำย่อยทำงานได้ดี เราจึงเดินเข้าไปที่นี่ได้เอง

สีสันหรรหาก็มีให้เลือก

แต่..ตลาดกลางคืนเป็นสีสันที่ต้องไป

ย่านชุมชนเดียวในเมืองน้ำตา มากด้วยผู้คนตอนกลางคืน

คุณกินมื่อเย็นที่ตลาดกลางคืน ก็เดินออกมาซื้อผลไม้
 กลับที่พักได้ เมืองน้ำท่ามีถนนสำหรับให้แสงสียามค่ำคืนก็คือ
 ถนนเส้นนี้ละครับมีเส้นเดียวด้วย ไม่มีร้านคาราโอเกะ ไม่มีร้าน
 เหล้าเปิดเพลงเรียกแขกเสียงดัง ไม่มีซีเ็ม่า ผู้คนใช้ชีวิตเรียบง่าย
 กลางวันผู้คนท้องถิ่นในเมืองก็ทำงานก็ตามปกติ ส่วน
 นักท่องเที่ยวคนเดินทางก็ออกไปใช้ชีวิตนอกเมือง ออกไปเดิน
 ท่องเที่ยวในป่าตามโปรแกรมต่างๆบ้าง หรือไม่ก็ออกท่องเที่ยว
 เองไปตามแผนที่

อย่างที่ผมบอกเมืองนี้อยู่ติดชายแดนจีน อาหารจีนจึง
ดูเหมือนอาหารพื้นเมือง แบบรถเข็นข้างทางก็มี รถเข็นไหนดมี
รูปอาหารพื้นภาพเป็นสีเหลืองสีแดง มองเห็นได้แต่ไกลๆ นั่นละ
ร้านอาหารจีนเคลื่อนที่ราคาถูกกว่านั่งกินในบ้านเราอีก เดี่ยว
ผมจะพาไปกินอาหารจีนที่ถูกกว่าตรงนี้อีก อ่านตามมาครับ

ก่อนออกจากโหมดเฮือนพัก อยากให้ดูรูปนี้ ถ่ายเมื่อสายๆ
ของเช้าที่เย็นๆ เพื่อให้เข้าใจว่านอนเมืองนี้ไม่จำเป็นต้องใช้
เครื่องทำความเย็นเลย อากาศดีมากๆ ดีกว่าความเย็นที่มีเป็น
ละลอกคลื่นเข้ามาทางหน้าต่างวูบ วูบ คุณเอ๊ย..

ที่ผมเอารูปถนนไปขายแดนให้ดูผมให้ดูสภาพที่ผม
 เดินทางไปครับ เปลี่ยวๆไม่มีผู้คน ไม่มีรถวิ่งสวนทาง แต่เป็น
 ความเปลี่ยวที่ไม่ได้น่ากลัวอะไร เจ็บก็เป็นความเจ็บแบบที่
 สงบ เปลี่ยวแต่ก็เปลี่ยวรุ่มรื่น เรื่องของเรื่องก็คือเมืองลาวผู้คน
 เค้าอยู่กันแบบหลวมๆ ไปไหนก็เลยสบายๆ

และการเดินทางแบบนี้ ผมก็เดินทางมาร่วม 3 ปีแล้ว
 ปลอดภัยดีครับ สภาพแบบนี้คุ้นดี ครั้งแรกที่เดินทางเองคน
 เดียวก็เสียเวลานั่งอยู่ครับ เดี่ยวนี้จอดพักตรงไหนก็จอดได้

สิบกว่าปีที่เราทะเลาะการเมืองกัน ข้าราชการก็ต้องคอยมองดูใครจะขึ้นเป็นนาย **จึงเป็นสิบปีที่ยางพาราของลาว เริ่มให้ผลผลิตเช่นกัน** และให้ผลผลิตที่มากขึ้นเรื่อยๆ ผมไม่ได้ มาเขียนให้มันดูน่ากลัว แต่ภาพเศรษฐกิจยางพาราภาคใต้เมื่อสมัยที่ผมเรียนอยู่รามคำแหง คงจะได้ราคาไม่ดีเหมือนในวันนั้น ทุกวันนี้ก็อาการดีชะที่ไหนละครับสี่กิโลร้อยก็มี

ยางพาราบ้านเราต้องปรับตัว

ใครออกตัวก่อน คนนั้นได้เปรียบ

ไม่สูง เงินที่ได้ก็นำกลับเข้าครอบครัว เมื่อเทียบเป็นเงินบาทแล้วก็หลักร้อยบาทต่อวันเท่านั้นเอง ถ้าเป็นบ้านเราหาเงินได้ขนาดนี้คงนอนอยู่บ้านดีกว่า ยอมอดตัดดีศรีมันค้าคอก

และรู้ไหมครับเงินเดือนคนทำงานฝั่งโขง ได้เท่าไรต่อเดือน ผมบอกให้รู้ รู้แล้วคุณไปทำงานบ้านเค้าไม่ได้แน่นอน **เงินเดือนก็ประมาณ 1,000,000 กีบ** ถ้าเป็นเงินไทยก็ประมาณสี่พันกว่าบาท แต่ทำไมเค้าอยู่กันได้โดยไม่เดือดร้อน คืออย่างนี้นะครับที่อยู่กันได้สบายเพราะคนฝั่งโขงไม่มีหนี้ครัวเรือน ไม่ต้องผ่อนใช้ ผ่อนกิน ผ่อนดอกเบี้ยยเหมือนเรา แล้วคุณละจะยังทนผ่อนดอกเบี้ยยให้เค้าสบาย แต่คุณลำบากแทบแย่อีกต่อไปก็ปีละ

เราผ่อนกิน ผ่อนใช้ ผ่อนดอกเบี้ยย

ลาวรายได้น้อย แต่ไม่มีหนี้ต้องผ่อน

หมดแล้วครับที่พาแวะดูวิถีชีวิตของคนบนเขา มีอีกหลายชนหลายกลุ่มที่อาศัยอยู่บนเขาสูงในฝั่งโขง หัวเมืองฝั่งโขง ต้องเข้ามาเที่ยวเองสนุกครับ การซื้อทัวร์เข้ามาไม่ค่อยได้อะไรมากไปกว่าจุดถ่ายรูป หัวเมืองฝั่งโขงทุกเมืองที่ผมได้ผ่านเข้าไป

ถนนแสงสยามกลางวันและกลางคืน

